

ДА СЪДИМ ИЛИ ДА НЕ СЪДИМ?

Джим Стейли

“Чухте ли за мистър Джоунс? Не мога да повярвам, че го е направил. Той си заслужава онова, което му се е случило.” Чували ли сте някога някой да казва нещо подобно? Колко често, когато чуваме за някого нещо, веднага реагираме отрицателно и осъждаме, въпреки че нямаме потвърдени факти, че и даже не сме в позиции, които ни позволяват да правим такива преценки.

Тази част от Тората се нарича “ШОФТИМ”, което на иврит означава “Съдии”. В тази статия ще разгледаме това, което Писанието изисква, като условие за праведен съд, както в събранието, така и индивидуално.

Можем ли да съдим?

Ако да, то как го правим правилно? Важността на този въпрос е от изключително голямо значение днес за всеки вярващ. Не са много нещата, които Библията нарича “мерзост”, но сред тях са несправедливите отсъждания и грешните везни. Ако искате да бъдете най-добрият служител, който може да има Вашият Цар, тогава ще бъде изключително важно за вас да изучите законите на съда.

СПРАВЕДЛИВОСТ

Прочетете Второзаконие 16:18 и 17:13

Второзаконие 16: 18-20

“Да поставяш в племената си съдии и надзиратели във всичките си градове, които ти дава Господ твоят Бог; и те да съдят хората справедливо. Да не изкривяваш съд, да не гледаш на лице, нито да приемаш дар; защото дарът заслепява очите на мъдрите и превръща думите на справедливите. По правдата, по правдата да се водиш, за да живееш и да наследиш земята, която Господ твоят Бог ти дава”

Забранени форми на поклонение

Второзаконие 16:21

“Да не садиш дъбрава на каквито и да било дървета в близост до олтара на твоя Бог, който ще си издигнеш; и да не си поставяш стълб, който Господ твоят Бог мрази.”

Второзаконие 17

“Не принасяй в жертва на Господа Твоя Бог, говедо или овца с недостатък или нещо лошо, защото това е мерзост пред Твоя Бог. Ако се намери сред вас, в някой от градовете ти, които Господ твоят Бог ти дава, мъж или жена да стори зло пред Господа твоя Бог, като престъпи завета Му, и отиде та

послужи на други богове и им се поклони, - на слънцето, или на луната, или какво да било от небесното множество, - нещо което съм запретил, тогава, когато ти се извести това и чуеш, да изпиташ добре, и, ето, ако това нещо е истинно, ако е вярно, че такава мерзост се върши в Израиля, то да изведеш вън при портите си мъжа или жената, които са сторили това зло, и да убиеш мъжа или жената с камъни, за да умрат. Чрез думите на двама или на трима свидетели да се убива оня, който е за смърт; а чрез думите само на един свидетел да се не убива. Ръцете на свидетелите да бъдат първи на него, за да го убият, и после ръцете на всичките люде. Така да отмахваш злото изсред себе си.”

Законните решения на свещеници и съдии

Второзаконие 17

“Ако се появи някоя работа, която е за тебе много мъчна, да отсъдиш спорни дела отвътре местожителствата си между кръв и кръв, между съдба и съдба, или между побой и побой, тогава да станеш и да отидеш на мястото, което избере Господ твоят Бог, и да идеш при левитските свещеници и при онзи, който ще бъде съдия в онова време, и да ги попиташ; и те ще ти кажат решението на съда. А ти да постъпиш според присъдата, която ти кажат от мястото, което избере Господ; и да внимаваш да сториш по всичко, което те научат. Да постъпиш според изяснението на закона, както те научат, и според присъдата, която ти рекат; да се не отклоняваш надясно или наляво от присъдата, която ти кажат. А човекът, който би постъпил надменно, като не послуша свещеника, който стои да служи там пред Господа твоя Бог, или не послуша съдията, тоя човек да умре; и така да отмахнеш злото от Израиля. Всичките люде, като чуят, ще се убоят и не ще бъдат вече надменни”

А сега да прочетем *Второзаконие 25:15*

“Вярна и права теглилка да имаш; вярна и права ефа да имаш; за да се продължат дните ти на земята, която Господ твоят Бог ти дава.”

Притчи 11:1

“Неточни везни са мерзост Господу; А точни грамове са угодни Нему.”

Приятели, Отец нарича мерзост малко неща, и това е едно от тях. ТОЙ просто не понася, когато хората Му съдят несправедливо и изкривяват показанията на везните по свое желание. В очите на Всемогъщия нечестието е сериозно зло и на онези, които си го позволяват, се налагат много тежки наказания. Това и е една от основните тактики, използвани от врага по отношение на Божиите лидери, за да се опита да ги дискредитира да не могат да изпълнят своята мисия. Само вижте колко пъти хора със скрити мотиви, обвиняваха Мойсей за едно, а после за друго, а после за трето. Самият Йешуа беше осъден несправедливо и вместо истински съд, Той получи някаква пародия, когато обвиненията и неоснователните изявления бяха приети като “доказателство”, спомогнали за Неговото публично разпъване. Павел беше фалшиво обвинен, че проповядвал срещу закона и го хвърлиха в затвора. Този списък може да бъде продължен... Врагът използва неточни везни, за да унищожи репутацията на хората. Бог страстно ненавижда това и го нарича “мерзост”. На иврит думата “мерзост” звучи като “тоeba” и

означава: “да бъде отвратително, отблъскващо, гадно, грозно и мерзко”. Обикновено тази дума се използва във връзка с идолопоклонството и порочните религиозни практики на езичниците. По този начин, използвайки “неточни везни”, буквално действаме като езичници и вършим грях, равен на идолопоклонството и порочните религиозни ритуали. Да, това е много сериозно! Освен това, ако погледнем корена от две букви, от които идва думата “тоeba”, ще открием и такива значения, като : “ларва, червей, грешка, умора, изход, отплаване”. Чрез участието си в случаи, формиращи фалшиво решение, прилагане на двойни стандарти или неверни везни, ние се отбиваме от главния път, по който трябва да вървим и се отдалечаваме от него. Ние правим сериозна грешка и си подготвяме легло в Шеол на “ларви и червеи”. Това не звучи много привлекателно, нали?

ВЪПРОС: Дайте някои примери с неточни везни. Спомняте ли си ситуацията, когато някой е нарушил тази заповед?

Какво ще кажете за двойните стандарти? Мисля, че това е най-разпространеният случай. За да илюстрираме това понятие, нека си представим следната хипотетична ситуация: Да предположим, че ръководството на дадена компания установи, че някои служители по невнимание, неумишлено са нарушили финансовите протоколи. Те дори не са знаели за съществуването на такива протоколи. Да кажем, че и президентът и вицепрезидентът също неумишлено са нарушили същите тези процедури, но вътре в рамките на компанията има хора които кроят таен план за завземане на властта, и те решават да направят обществено достояние само действията на президента, обвинявайки го, че умишлено злоупотреба с фондовете на компанията. Докато е в командировка, примерно, го изключва от съвета на директорите и поемат ръководството на компанията в свои ръце. В същото това време, никой от останалите служители на компанията, не е осъден. И главният счетоводител, нает да поддържа финансовото отчитане в идеален ред, дори не е подложен на дисциплинарно наказание за проявяване на небрежност, че не е информирал персонала за такива важни пропуски, направени от всички, включително от президента, от незнание. Това е отличен пример за “неверни везни”, които са мерзост за Яхве. Защо? Тъй като същността им е в целенасочената манипулация, за да се постигне определен резултат, който има потенциал да окаже пряко влияние върху присъдата на председателстващия съдия. Всеки път, като съдим въз основа на двойните стандарти или създаваме фалшиви теглилки и мерки, може да постигнем краткосрочен успех, но в крайна сметка определено ще трябва да платим висока цена за това. Колко често родителите правят същото с децата си? Те съдят едно от тях по-сериозно, отколкото другите и не поддържат везните в правилния баланс. Да наклоните везните на едната страна е много лесно, защото е поизгодно за нас или защото искаме да постигнем определен резултат. Това може да унищожи самочувствието на детето и да създаде враждебност и разделение между братя, сестри и родители. Родители, бъдете внимателни да не паднете в този капан. Мерките, които използваме към едно от децата, трябва да се прилагат и към всички останали.

Матей 7:1-5

“Не съдете, за да не бъдете съдени. Защото с каквато съдба съдите, с такава ще ви съдят, и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери. И защо гледаш съчицата в окоето на брата си, а не внимаваш на гредата в твоето око? Или как ще речеш на брата си. Остави ме да извадя съчицата из окоето ти; а ето гредата в твоето око? Лицемерецо, първо извади гредата от твоето око, и тогава ще видиш ясно за да извадиш съчицата от братовото си око.”

Всеки от нас е чул този фрагмент многократно. Не съдете, за да не бъдете съдени. За съжаление, повечето хора спират там, но горните стихове не казват, че не трябва да съдиме. Става дума за това че трябва да сте сигурни, че използвате справедливи критерии в съденето си. Това е същността на формулата: *“Постъпвайте с другите така, както искате да постъпват с вас.”* След като очистим собствения си живот от греха, ние ще бъдем в много по-добра позиция да помагаме на другите, в борбата им с техните грехове. Обърнете внимание на това, че целта на съда не е осъждане, а възстановяване, така че другият човек да види нещо, което не е могъл да види преди и да се отърве от мръсотията в очите си. Съденето трябва да се извършва с любовта. Ето защо фазите, изброени в Матей 18, са важни. Ако ги пропуснете и преминете направо към окончателния съд, ще пренебрегнете цялата съдебна система, създадена от Яхве, която гарантира използването на верни теглилки и мерки, както и в хода на делото да не възниква мерзост. И така, нека да разгледаме някои практически съвети, за да сте винаги сигурни, че не сте напуснали тесния път и не сте отишли толкова далеч, та да сте паднали в яма пълна с червеи, в която оскърбявате Господа на едно от най-крайните нива на мерзостта.

1.ВИНАГИ ИЗХОЖДАЙТЕ ОТ ФАКТА, ЧЕ НЯМАТЕ И НЕ ВЛАДЕЕТЕ ЦЯЛАТА ИНФОРМАЦИЯ

Това, вероятно, е най-важният от всички етапи за разрешаването на конфликти и правилно отсъждане. Ако разчитате на вашите представи за действията на другите, или някои техни думи, то почти винаги ще се оказвате в неприятности. Когато получите нова информация, която засяга вас, тя в повечето случаи събужда плътта и води до прибързани преценки. “Не мога да повярвам, че този така постъпи! Аз веднага ще го махна от списъка на приятелите си от Facebook ! Как си позволява той!” - и тн. и т.н.... Новата информация, дори и да изглежда правилна, наистина може да ви възпламени, ако позволите на емоциите ви да станат съдия, вместо да насочвате ума си към постаментата на Писанието. Затова, каквото чуете, винаги го приемайте с известна степен на съмнение. Отложете съда до момента, в който имате възможност да научите ВСИЧКИ факти и да проучите случая като следовател, който се опитва да стигне до дъното на истината. За когото и да става дума: за съпруг/а, за шефа, за децата или за някой друг - на нас ни е заповядано да съдим справедливо. Като начало се заставете да мислите, че тези хора са невинни, докато тяхната вина не бъде доказана в библейски съд. Всички знаем, че вече не можем да се доверяваме на новините, защото всеки репортер и всеки телевизионен оператор се придържат към определени предразсъдъци и се показва тяхното тълкуване на събитията, в опит да се доведат

зрителите до желанието от тях, извод. От моят собствен опит научих, че дори в нашите граждански съдилища има много случаи, когато много строгата формулировка на законите кара хората да се признаят за виновни в онова, което не са извършили. Ако не се признаят за виновни, срокът на тяхното задържане ще бъде два пъти по-голям. От първата информационна вълна, независимо дали става въпрос за вестници, новини, сътрудници или собствените ни деца, почти е невъзможно да се установи истината. Ето защо винаги трябва да изхождаме от факта, че нямаме цялата информация.

2. НАСОЧВАЙТЕ СЕ ДИРЕКТНО КЪМ ПЪРВОИЗТОЧНИКА

Този етап е взаимосвързан с първия в този смисъл, че ви позволява да получите колкото се може повече истинска информация от другата страна, за да вземете правилното решение. Причината, поради която трябва да направим това, е илюстрирана ясно в следния фрагмент от Писанието:

Притчи 18:18

“Първият в тъжбата си е прав, ала дохожда съперникът му и го изпитва.”

ВЪПРОС: Как мислите, какво означава това? Можете ли да си спомните случай от живота си, когато всичко се е случило именно така? Случвало ли се е някога, когато при вас е идвал някой и вие сте си мислили, че сте получили цялата информация, но след това сте разбрали и другата част от историята? Това се случва постоянно. Ако имате деца, тогава чувате по цял ден: “Мамо, сестра ми крещи и ми казва да излизам от стаята й! Изхвърли ме и затръшна вратата!” Но по-късно разбирате, че по-голямата сестра се преобличала, а по-малката я замеряла с кубчета от конструктора Lego. При всяка ситуация винаги има минимум поне две страни и е изключително важно да се изслушат и двете преди съдебното решение. Ако не сте запознати с всички, които са въввлечени в това дело, тогава дори създението, което правите само мислено, може да бъде мерзост.

3. УВЕРЕТЕ СЕ, ЧЕ СЛЕДВАТЕ БИБЛЕЙСКИЯ ПРОТОКОЛ ЗА СЪДЕНЕ

В седмичната глава от Тората, на име “Шофтим” се казва, че съдиите на Израил не могат да предават някого на смърт, без да има поне двама свидетели. Ако някаква ситуация възникваше в рамките на общността, то се изискваше подробен процес на разследване първо, тя трябваше да бъде подробно проучена с показанията на поне двама свидетели, кръстосан разпит, проверка на всички доказателства и пълен препис на делото на всеослушание. Ако липсваше само един елемент от тези предписани, съдът се смяташе за незаконен, тъй като надхвърля установената система, излиза извън преписанията. Този игнориран елемент би бил лъжлива теглилка и неправилна мярка, и се явява всъщност мерзост. Ако ситуацията не е възникнала в общността, не засяга цялата общност, но е лична обида, то вие бихте били длъжни първо да отидете при обиждащия ви, с любов да поговорите с него, предполага се, че вие нямате пълната информация и просто му предлагате да каже своето виждане по въпроса. Задържате емоциите си до края, до момента когато ще получите цялата пълна информация, като трябва и да отделите време да я обработите и да се молите за това, което сте чули.

4. НИКОГА НЕ ПРОИЗНАСЯЙТЕ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ ПОД ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА ЕМОЦИИТЕ

Това е много важен етап. Много хора правят грешката да издадат съдебното си решение, веднага щом чуят информацията. Истинските съдии не си позволяват това. Ето защо в нашата съдебна система, присъдата никога не се обявява в деня на заседанието. Това време служи точно за това - да се уталожат емоциите и съдията и да може спокойно да претегли всички факти, за да вземе правилното решение. Хората много приличат на Кралицата -Червей от "Алиса в страната на чудесата". Когато чуем това, което не ни харесва, незабавно казваме: "Отсечи му главата!"

5. НИКОГА НЕ СЪДЕТЕ, АКО НЕ СТЕ СЪДИИ

Твърде много от нас съдят ситуации, без да имат пълномощия за такава власт. Как можем въобще да съдим някого - било като реално действие или мислено - без да знаем цялата информация, без да изслушаме и двете страни, без привилегията да знаем всички подробности за случилото се и всъщност нямайки правата да направим нещо, за да решим проблема? Вземете например, президента на Съединените щати. Да предположим, в новините съобщават, че той разрешава някакъв вид военни действия в чужда страна, и Медиите яростно започват да недоволстват и да наричат това - отвратително решение. Президентът остава твърд в решението си да не отговарят на въпросите на журналисти, така че хората са принудени да си правят съжденията, без да имат цялата информация. Мнозинството ще направят това само въз основа на информацията от новините. На нас и наум няма да ни дойде мисъл, че това военно действие би могло да е съзнателна стъпка, предназначена да отклони вниманието от основна тайна мисия, която играе важна роля за националната сигурност. Ако нещо изглежда погрешно от нашата гледна точка, то така ни се струва защото нямаме цялата информация. Ето защо последната стъпка е толкова важна. Тя ни гарантира, че няма да станем несправедливи съдии.

6. МОЛЕТЕ СЕ ЗА СИТУАЦИЯТА И ЧОВЕКА, КОЙТО СЕ НАМИРА ПОД ОГЪНЯ НА КРИТИКАТА

Отец непрестанно изпитва сърцата на Неговите хора, за да види дали ще Му бъдат послушни. Нека се върнем на глава 8 от Второзаконие, за да разгледаме един от завоалираните текстови моменти.

Второзаконие 8: 1-5

"Внимавайте да вършите всичките заповеди, които днес ви заповядвам, за да живеете, да се умножите и да влезете да завладеете земята, за която се е клел Господ на бащите ви. И да помниш целия път, по който Господ твоят Бог те е водил през тия четиридесет години из пустинята, за да те смири и да те изпита, за да узнае що има в сърцето ти, дали ще пазиш заповедите Му, или не. И те смири, и като те остави да огладнееш, храни те с манна, (която беше храна непозната на тебе и непозната на бащите ти), за да те научи, че човек не живее само с хляб, но че човек живее с всяко слово, което излиза из Господните уста. Облеклото ти не овехтя на тебе нито ногата ти отече

през тия четиридесет години. Да вземеш, прочее, в съображение в сърцето си, че както човек наказва сина си, така и Господ твоят Бог наказва тебе.”

Това е отличен пример за това как Яхве допуска народа Си да се сблъска със сериозни изпитания, с една единствена цел- да види какво има в сърцата им. Ще последват ли те предписанията от Него път, или ще постъпят по собствената си воля? Повечето от нас не осъзнават дори, че когато сме били обидени, или чуем информация, предизвикваща плътта ни, за да осъдим някого, това е един вид завоалиран тест. Ние биваме тествани за да се види от първа ръка какво има в сърцето ни. Яхве иска да знае как ще се справите с всичко това.

Ще бъдете ли послушни на Писанията и няма да вмените вина на никого, докато не бъде доказана? Ако ситуацията ви засяга вас , тогава ще започнете ли да събирате цялата информация, от която се нуждаете, за да вземете правилното решение? Или ще бъдете толкова своеволни, че ще произнесете несправедно осъждане, или несправедливо съждение към някого? Или ще започнете да се молите за другия човек и да отсъдите справедливо, ако въобще се решите да отсъждате?

В края на краищата, ние не можем да знаем, дали Отец конкретно не е позволил този човек да направи тази грешка заради подготовката му за нещо, което го очаква в бъдеще? Нима сме ние, които да съдим чуждото обучение? Съдим ли децата си, че правят грешки в училище и връщат с лоша оценка? Или се опитваме да им помогнем да поправят грешката, така че да успеят в бъдеще и да поправят оценката? Ако ние разбираме тази основна концепция и го правим с децата си, колко повече Създателят на човечеството, Вечният Учител на Своите деца, наказва тези, които обича, позволявайки ни да правим грешки, за да можем да растем и все повече и повече да се уподобяваме на Него?

Ако Той гледа нашето бъдеще с надежда и бяга редом с нас, когато се учим да караме нашият духовен велосипед, то не следва ли и ние по същия начин да се отнасяме с другите хора? Ето защо последният етап е да се молите за тези, които попадат в тази категория на живота ви. Дами и господа, много е лесно да се направи прибързано осъждане, но не е толкова лесно да се спазват Писанията и след това да се молите за ситуацията или за човека. Никой не обича да бъде съден, а още повече когато е лъжливо обвинен. Въпреки че тази параша съдържа много неща, които бихме могли да обсъдим, тя не е напразно наречена “ШОФТИМ”. Ние всички сме съдии и сме длъжни да съдим в съответствие със закона за любовта. Бъдете внимателни! Всичко, с което се сблъсквате, е вид тест. Отец винаги търси онези, на които може да се довери и които ще спазят Неговото Слово, независимо от всичко наоколо!

С какво е пълно сърцето ви?